

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

ความร้าวรานไม่ใช่ของดี

ก่อนจ้งหัน

วันนี้บรรดาพี่น้องชาวพุทธเรามีจำนวนมากที่มาจ้งหันในวันนี้ มาทำบุญตักบาตรฟังธรรม ฟังธรรม น่ากุศลเข้าสู่ใจ นี่เป็นสิ่งที่เลิศเลอ ให้พากันจำเอาไว้ สำหรับสิ่งภายนอกเราก็ทราบทั่วกันอาศัยทั่วโลก ส่วนสิ่งอาศัยภายในนี้ไม่ค่อยมีคือธรรม แยกออกเป็นการให้ทาน รักษาศีล เจริญเมตตาภาวนา รักษาตัวให้เป็นคนดี ต่างคนต่างรักษาตัวให้เป็นคนดี เมื่อต่างคนต่างดีมากเท่าไรไม่เพ้อ แต่ถ้าคนชั่วเพียงรายเดียวเท่านั้นบ้านเมืองหลับตาไม่ลงนะ สำหรับคนที่อยู่ด้วยกันเป็นผาสูก มีมากมีน้อยเป็นผาสูก ทุกสิ่งทุกอย่างลงรอยกันด้วยเหตุด้วยผล อยู่ด้วยกันสบาย

ย่นเข้ามาจนกระทั่งครอบครัวสามีภรรยาที่มีความลงรอยกัน มีความซื่อสัตย์สุจริต ผากเป็นผากตายกันได้เท่านั้น ครอบครัวนั้นเย็นทั้งครอบครัวเลย แล้วยังเป็นคติตัวอย่างอันดีงามแก่ลูกเต้าหลานเหลนต่อไป เพราะพ่อกับแม่เป็นแบบพิมพ์ที่ถูกที่ดี คนดีปราชญ์ทั้งหลายท่านชมเชยมากทีเดียว แต่คนชั่วไม่ว่าแต่กาลไหนกาลใดมา แม้แต่เด็กก็ยังมี เด็กก็รังเกียจคนชั่ว เพราะฉะนั้นจงอย่าพากันไปสร้างความชั่ว เป็นคนชั่ว โลกนี้จะเดือดร้อนวุ่นวาย เด็กผู้ใหญ่ทุกคนไปหมดไม่มีใครยินดีด้วยการทำชั่ว คนช้วนั่นเลย

ให้พากันทำความดีต่อกัน เห็นกันตายใจกันได้เลย เพราะธรรมสมานเข้าไปเป็นความตายใจกันได้ ญาติใดก็ตามสู้ญาติแห่งธรรมไม่ได้ เรียกว่าญาติธรรม ลงญาติธรรม เข้าสู่หัวใจกันแล้วนี้ ไปที่ไหนผากเป็นผากตายกันได้เลย ไม่อดอยากไปไหน ไม่มีคำว่าตายไม่มีคนช่วย ตายก็ตายด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จนสุดวิสัยแล้วค่อยปล่อย นี่คือการดีงาม นี่คือการให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ ถ้านอกจากธรรมแล้วจะเป็นพินเป็นไฟทั้งนั้นแหละ ไม่มีอะไรดีอย่าไปชม

คนพาลเขาชมว่า เขาได้ทำความชั่วซ้ำลามกให้ผู้อื่นผู้ใดก็ตาม เขาถือเป็นการภาคภูมิใจ ความภาคภูมิใจนั้นคือไฟเผาหัวอกเขาเอง และเผาผู้อื่นด้วย ส่วนผู้มีธรรมไปไหนเย็นน้ำไปหมด พากันจำนะ ตัวเราเป็นสำคัญ การรักษาไม่มีอะไรรักษา ยากยิ่งกว่าตัวของเรารักษาตัว และต่างคนต่างรักษา เมื่อเข้าสู่สังคมก็เป็นสังคมที่ดี มีความสงบร่มเย็นลงรอยกันได้ทุกอย่าง นี่ละธรรมเข้าที่ไหนประสานๆ เพื่อความแน่นอนหมั่นคงโดยลำดับ แต่ไฟไปไหนเผาตลอดๆ คือความชั่ว คนชั่ว อย่าพากันไปสนใจให้สนใจในสิ่งดีงามทั้งหลาย จะเป็นประโยชน์ทั้งตนเองและผู้อื่น

โลกนี้อยู่กันได้ด้วยธรรมะ ถ้าไม่มีธรรมแตก แตกทั้งนั้นแหละ ใครย่ออวดความชั่วนั้นว่าเป็นของดี ความชั่วคือไฟ ไฟเราเอามาหุงต้มอะไรก็ได้ เมื่อทำให้ถูกตามความจำเป็นของสิ่งนั้น ๆ นำมาใช้เป็นประโยชน์ เป็นยาพิษก็เป็นคุณได้ แต่ถ้าหมุนไปในทางที่ผิดแล้วเป็นไฟไปด้วยกัน

วันนี้เห็นคนมามากมาย แล้วคุณสนธิ ลืมทองกุล ท่านก็มาพักอยู่ที่นี่ เราเชิญให้มา นายกฯ เราก็เชิญให้มา แต่จะได้อะไรหรือไม่ไม่ทราบ กำหนดกันวันที่ ๒๔ กำหนดจนกระทั่งเวลา แต่จะมาได้หรือไม่ได้ยังไม่ทราบ แต่สำหรับคุณสนธิได้มาแล้วตามคำเชื่อเชิญให้มา การที่ให้ท่านทั้งสองมาคราวนี้ คือท่านทั้งสองนี้เป็นผู้รับผิดชอบชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ถ้ามีอะไร ๆ กันไม่สะดวกสบาย ศาสนาก็มีการกระทบกระเทือนมาถึงด้วย

เราก็อยู่ในท่ามกลางแห่งพุทธศาสนา และเป็นครูเป็นอาจารย์สอนพี่น้องชาวไทยมาเป็นจำนวนมาก เห็นว่าท่านทั้งสองนี้เป็นผู้นำของชาติบ้านเมือง เราจึงเชิญมาเพื่อปรับปรุงความเข้าใจที่จะก้าวเดินเพื่อความสงบร่มเย็นแก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ของเรา นี่ที่เราเชิญท่านทั้งสองนี้มา เพราะเห็นว่าท่านทั้งสองนี้เป็นคนสำคัญมากทีเดียว เป็นชีวิตจิตใจของชาติ รวมอยู่ที่ท่านทั้งสองนี้ เราก็เป็นครูเป็นอาจารย์ของท่านทั้งสองนี้ จึงเชิญให้มาเพื่อปรับปรุงความเข้าใจ

สิ่งใดที่จะเป็นประโยชน์แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ของเรา เราก็ปรับปรุงให้เข้าร่องรอยที่จะเป็นไปเพื่อความแน่นอนมั่นคง ด้วยเหตุนี้จึงได้เชิญท่านทั้งสองนี้มา สำหรับนายกฯ จะได้อะไรหรือไม่ได้มาก็ทราบกำหนดกันวันที่ ๒๔ แต่คุณสนธิ ลืมทองกุล มาถึงแล้ววันนี้ ตามคำเชื่อเชิญของเรา

ชาติของเราอยู่ร่วมกันต้องมีหัวหน้า มีผู้นำ ถ้าผู้นำไปในทางที่ผิด บรรดาบริษัทบริวารก็แหลกเหลวไปตาม ๆ กัน ถ้าหัวหน้าเดินไปในทางที่ถูก ก็เป็นความแคล้วคลาดปลอดภัยและเป็นมงคลตาม ๆ กันไป ในครั้งพุทธกาลก่อนพุทธกาลอีกก็มีพระพุทธเจ้าทรงรู้ฝ่าฝ่ามาด้วยพระญาณหยั่งทราบ พระญาณถ้าลงได้หยั่งทราบสิ่งใดแล้วเป็นอันว่าหนึ่งไม่มีสอง นี่ท่านก็ทรงแยกมาให้ทราบ หัวหน้าเป็นสำคัญ ในพระบาลีตำรับตำราท่านแสดงไว้ว่า มีหัวหน้าฝ่ายชั่ว หัวหน้าฝ่ายดี

หัวหน้าฝ่ายชั่วคือเทวทัต พาบริษัทบริวารไปเที่ยวหากิน เป็นนกกระจาบไม่ใช่จำนวนน้อย ๆ ไปเที่ยวหากิน ถูกตาข่ายเขาครอบ หัวหน้าบอกไม่ฟังเสียงกัน ต่างคนต่างดินต่างคนต่างดีอยู่ในข่ายของเขาที่ครอบไว้แล้ว สุดท้ายนกกระจาบตั้งห้าร้อยตัวตายเรียบไม่มีเหลือ เทวทัตซึ่งเป็นหัวหน้านกกระจาบนี้ มากลายเป็นเทวทัต แต่ก่อนเคยเป็นหัวหน้านกกระจาบก็ตายอีกเหมือนกัน นี่คือความไม่ลงรอยกัน ไม่ฟังเสียง

หัวหน้า คนหนึ่งว่า อีกคนหนึ่งว่า ใครก็จะเอาอย่างนั้น ใครจะเอาอย่างนี้ สุดท้ายก็ฉิบหายด้วยกัน

ที่นี้พระโพธิสัตว์เราก็เป็นหัวหน้าฝ่ายดีฝ่ายนกระจาบเหมือนกัน พอถูกตาข่ายเขาครอบในท้องนาของเขา หัวหน้าสั่ง ฟังซิหัวหน้าสั่ง บอกให้ทำตัวตายด้วยกันหมดในท่าต่างๆ กัน บอกบริษัทบริวารที่ถูกข่ายเขาครอบเอาไว้ หัวหน้าคือโพธิสัตว์ บอกให้ทำตัวตายด้วยกันหมด ตายด้วยท่าต่างๆ ทั้งหงายทั้งคว่ำ แบบไหนก็แล้วแต่ ให้ตายแบบนั้น เวลานั้นนายพรานเขามาแล้ว ถึงเวลาแล้วหัวหน้าจะบอก ที่นี้นายพรานเขามาแล้ว เขาก็เห็น เอ้ ทำไมนกเหล่านี้ตายในท่าต่างๆ ทั้งๆ ที่ตาข่ายก็ไม่หนักหนาพอที่จะเจ็บปวดแสบร้อนถึงขั้นตายกันหมดทั้งฝูงอย่างนี้ พอเขาเปิดตาข่ายออกหมดได้จังหวะแล้วเท่านั้น หัวหน้าเรียกทีเดียวนั้นรีบไปด้วยกันหมด ปลอดภัยทั้งห้าร้อยตัว ถูกตาข่ายครอบ พอเขาเอาตาข่ายออกหมดแล้วก็บินได้สบายไปเลย นี่ละความพร้อมเพรียงสามัคคีกันเป็นอย่างนี้ ให้พากันจำเอาไว้

ความแตกร้าวกันไม่ใช่ของดี หม้อแตกร้าว ภาชนะแตกร้าว เป็นของดีเมื่อไรคอยแต่จะพัง ถ้าลงได้แตกได้ร้าแล้วก็ไปเพื่อพัง ต้องเป็นความสมัครสมาน แล้วรักษาให้ดีอย่าให้มีความแตกร้าว หากมีร้าวกี่ให้รีบเยียวยารักษาเหมือนเรารักษาภาชนะของเรา เราก็ใช้ได้ดีต่อไป บรรดาพี่น้องทั้งหลายให้มีความพร้อมเพรียงสามัคคีซึ่งกันและกัน จะนำมาซึ่งความแน่นหนามั่นคงต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเรา ถ้ามีความแยกแยะแตกร้าว เอาความรู้ความเห็นของตนแต่ละคนๆ มาขัดมาแย้งกัน สุดท้ายก็เรียกว่าทำลายภาชนะ คือชาติทั้งชาติเป็นภาชนะ ต่างคนต่างทำลายชาติจมได้ ศาสนาจมได้ พระมหากษัตริย์จมได้ เพราะการทำลายของคนที่มีความเห็นไม่ลงกัน

เพราะฉะนั้นจึงต้องทำความเห็นให้ลงกัน ฝ่ายใดถูกให้ดำเนินไปตามที่ถูกต้องอย่าไปส่งเสริมฝ่ายที่ผิด ฝ่ายที่ผิดก็เตือนกันๆ ฝ่ายที่ถูกสมานกันให้แน่นหนามั่นคง ท่านเรียกว่าความสามัคคี ความสามัคคีนี้ไม่ว่าอะไรดีทั้งนั้น ถ้ายามเหล่านี้สามัคคีกันชาติทั้งหลายที่มารวมกันเป็นถ้อยเป็นจวนเป็นขาม เป็นรถยนต์กลไก มีแต่เครื่องทัพสัมภาระต่างๆ มารวมกันแล้วใช้งานได้อย่างนี้ นี่คือการสามัคคีรวมกัน ถ้าความแตกสามัคคีเป็นยังไง รถเสีย นั่นแตกแล้ว ถ้าว่ารถเสีย จากเสียก็พัง นี่ละความร้าวรานไม่ใช่ของดี เหมือนรถเสีย ความสามัคคีกันเหมือนรถที่แน่นหนามั่นคง จากความระมัดระวังของเจ้าของผู้ขับขี่ไปมาในที่ต่างๆ รถก็ใช้ได้ตลอดไป เจ้าของก็ปลอดภัย ให้พากันจำอันนี้เอาไว้ให้ดีทุกคน ให้ฟังเสียงหัวหน้านะ อย่าขัดอย่าข้อง ถ้าหัวหน้าพาดำเนินในทางที่ถูกแล้ว ให้พร้อมเพรียงสามัคคีกันด้วยดี ชาติของเราจะมีความแน่นหนามั่นคง เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ จะให้พร

หลังจ้งหัน

เราได้ช่วยโลกเต็มกำลังความสามารถของเรา เราพูดจริง ๆ ภายในใจของเรา ไม่ปรากฏว่ามีที่ต้งต้งที่ท้งมท้งนแก้งใจตัวเอง ไม่เคยมี เรียกว่าบริสุทธิ์ล้วน ๆ ช่วยโลก ช่วยแบบเลยไม่มีก้งเอาไว้ มีเท้งไรออก ๆ หมดเลย เมื่อวานนี้ก็เออของไปส่งที่โรงพยาบาลชัยพร เขาย้งนหนังสือมาว่าหลังคาชำรุดหมดเลย ขอกระเบ็องมุงหลังคา เราเวลานี้ก็กำลังจนตรอก เราก้บอกว่าเรากำลังจนตรอก เวลานี้ช่วยไม่ได้ เขาไม่ยอมเขาก้ย้งนหนังสือรายการให้พระเก็บ เราก้บอกับพระให้เก็บไว้เฉย ๆ เราย้งไม่ได้รับค้งว่าจะช่วย เราก้บออย่างนั้น อย่างนั้นละคือช่วยตลอด เอาไปให้แล้วเขาย้งขอแถมเข้าไปอีก เราให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยเขาย้งขอแถมไปอีก ที่นี้เราไม่ให้ของแถมเขาละซี ถึอแต่กระดากเปลา่มาเป็นอย่างนั้นละ

(มีคนเก็บสตางค์ข้างในใต้เจ้าคะ) เงินของใครตกหาย จำนวนเท้งไรใครทำเงินตก มีเงินมากมายมาจากไหน เร็ยราดสาดกระจายตกอยู่ตามในคร้ว ใครทำตกหายบอกมาจำนวนเท้งไร ถ้งตรงตามนั้นเราจะให้ มีใครทำเงินตกในคร้วนะ มีไหม ตกเท้งไรให้มาซีแจ่งเราจะให้ เราไม่บอกจำนวน พุดนี้พุดตามหลักธรรมวินัย ถ้งของตกหายธรรมดาท้งนห้ามไม่ให้พระจับเงินจับทอง แต่เมื่อมีของมาตกภายในวัด จะเป็นทองค้งก็ตาม จะเป็นเงินก็ตาม พระต้องเก็บไว้ ไม่เก็บไม่ได้ปรับโทษ แล้วโฆษณาหาเจ้าของอย่างเป้งเงินเป้งทองนี้ไม่บอกจำนวน เห็นไหมละพระวินัยท้งน ถ้งเป้งวัดถุก้บอ ควรจะบอข้งง ๆ ก็บอได้ แต่สำหรับเงินทองนี้ไม่บอก ให้เจ้าของเอาหลักฐานมาย้งนย้งเอง ตรงกันแล้วก็มอบให้ เป้งอย่างนั้นนะพระวินัย

ถ้งหากว่าโฆษณาหาเจ้าของไม่เห็นไม่มีมาเลย ไม่มารับ สุตวิสัยแล้วก็ให้เอาเงินจำนวนนี้ไปทำประโยชน์แก้งวัด พระวินัยท้งนบอไว้อย่างนั้น จะทำอะไร ๆ ก็แล้วแต่ เมื่อเจ้าของเขามาท้งก็ให้ซีบอเขาว่า เงินที่ตกหายนั้นได้เอามาทำประโยชน์อันนี้ มันสุตวิสัยแล้วไปทำประโยชน์นี้แล้ว เรื่องจะปรับโทษปรับกรรมก็ไม่มีท้งจะปรับได้แล้ว เห็นไหมท้งนรอบคอบพระวินัยของท้งน

เงินที่ตกอยู่ในคร้วเป้งเงินของใคร ถ้งมีมากก็ให้ตกมาก ๆ นะแถวคร้วนั้น เราจะทำตามเก็บให้หมดนั้นแหละ มีเศรษฐีคนไหนเอาเงินมาตกเร็ยอยู่ตามในคร้วนั้น มีไหม ใครทำเงินตก ถ้งมีก็ให้มาอ้งตัวเองแล้วก็มาเอาไปได้

(โรงพยาบาลศรีนครินทร์ จ.ขอนแก่น มาขอเมตตาคเร็ยมือตา ๓ รายการตั้งนี้ ๑.คเร็ยตรวจวินิจฉัยโรคจอประสาทตา ๒ ล้าน ๘ แสนบาท ๒.คเร็ยเลเซอร์รักษาโรคจอประสาทตา ๒ ล้านบาท ๓.คเร็ยรักษาโรคตาด้วยเลเซอร์ ๒ ล้านบาท รวมทั้งหมด ๖ ล้าน ๘ แสนบาท) อันไหนที่จ้งเป้งอันดับหนึ่งอันดับสองละ (เร็ยตามลำดับไปแล้ว

ครับ จำเป็นทั้งสาม) มันจำเป็นที่จะขอทั้งสาม ทางนี้ก็จำเป็นไม่มีเงินจะให้ ต่างคนต่างจำเป็นจะว่าไง (ผมเรียงตามลำดับไว้แล้วครับ) เราก็ตอบได้แต่ว่า เฮ้อ ก็มันหมดกำลังจะทำไฉน

คือการช่วยโลกนี้เราพูดตรงๆ เราก็เคยพูดเสมอมาว่า โรงพยาบาลอันดับหนึ่งที่เราช่วย จากนั้นโรงร่ำโรงเรียน ที่ราชการต่างๆ เป็นอันดับต่อไป สำหรับโรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่งตลอดมาเลย มากที่สุดโรงพยาบาล ก็พอดีกับเราเห็นความจำเป็นในโรงพยาบาลมากเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นจึงได้ช่วยโรงพยาบาลมากจริงๆ มีเท่าไรทุ่มลงไป แต่พวกเปรตพวกผีปากอมขี้มันมาพ่นใส่เรา จะมาขอตรวจเงินหลวงตาบัว มันเท่ามาเฉยๆ ใช้ทางทุจริตหรือสุจริต ตัวเปรตละมันมาถามเรา

ใครจะบริสุทธิ์ยิ่งกว่าหลวงตาบัวว่างั้นเลย บาทหนึ่งเราไม่เคยแตะวางเลย ตัวที่มันมาตรวจนั้นมันมอมแมมด้วยมูตรด้วยคูดเต็มมาแล้วจะมาตรวจเราไต่ยังไฉน มาตรวจเราเราก็จะไล่เข้าไปโรงพยาบาล เพียงโรงเดียวเท่านั้นเช็ด เปิดเลย เข้าใจไหมเพียงโรงเดียว ให้หมอบเป็นผู้รับรองการจ่ายของเรา จ่ายเท่าไรๆ ให้หมอบเขารายงาน ได้เพียงโรงเดียวมันจะเผ่นเลย เราช่วยโรงพยาบาลเป็นร้อยๆ จะมาตรวจเรา เราไล่เข้าไปโรงพยาบาลเดียวให้หมอบเป็นผู้รับรองยื่นยื่นออกมาเท่านั้นพอ ตรวจนั้นแล้วตรวจนี้หมดวันไม่แล้วนั้นเห็นไหมเราบริสุทธิ์ขนาดนั้น

ปากอมขี้มันยังกล้ามาพูดกับเราได้ เราบริสุทธิ์ขนาดที่ว่าบาทเดียวเราไม่เคยแตะ ฟังซินะเราช่วยโลก เงินพี่น้องชาวไทยเราส่งมาเท่าไรมาหาเรา เรารับผิดชอบจริงๆ ไม่มีมลทินแม้ชนิดหนึ่งในใจของเรา เราบอกได้ตรงๆ ว่าเราไม่มีสำหรับมลทิน คือธรรมชาตินี้พูดให้ย่นเสียวันนี้ให้เต็มเหนี่ยวเสีย ธรรมชาติอันนี้มันบริสุทธิ์เต็มส่วนแล้วอะไรที่มลทินชนิดหนึ่งไม่ได้ มันปิดทันทีเลยเป็นหลักธรรมชาตินะ ไม่ต้องมาใครครวญอะไร พอรู้สึกว่ามันเป็นมลทินนี้มันจะปิด มีแต่ความบริสุทธิ์ที่ช่วยโลก มลทินไม่มีที่จะไปช่วยโลก ถึงขนาดนั้นละจะหาที่ไหนบรรดาที่ช่วยโลก เงินของพี่น้องทั้งหลายเป็นพันๆ หมื่นๆ ล้านมาหาเรานะ ออกหมดทุกบาททุกสตางค์เพื่อโลกทั้งนั้นไม่ได้เพื่อเรา

คิดดูซิ เงินของเราเองที่เขาบริจาคมาก็เข้าอันเดียวกันหมดเลย ไม่ได้ออกไปไหน เงินทั้งหมดที่ได้มาเหมือนว่าเงินเพื่อโลก ที่บริจาคมาเหล่านี้ เราไม่เคยไปแตะ เราไม่มีอะไรจำเป็น อาหารการกินกินให้ตายก็ตายในวันหนึ่งๆ แล้วผู้อดอยากขาดแคลนมากน้อยเพียงไรมาขอร้องความช่วยเหลือ เราจะทำยังไง มันต้องได้ให้กันเต็มเหนี่ยวๆ เป็นอย่างนั้น เราจึงพูดได้ทุกอย่างพูดได้เต็มปาก เพราะเราบริสุทธิ์เต็มหัวใจเรา กิริยาที่แสดงออกบริสุทธิ์เหมือนกันไปหมดเลย ไม่มีอะไรเป็นมลทิน มาคิดดูเราทำต่อโลกมีมลทินตรงไหนไม่มีเลย คืออะไรที่เข้ามาเป็นความไม่ดีแทรกเข้ามาบีบ มันปิดของมัน

เองโดยหลักธรรมชาติ ที่นี้กิริยาที่จะต้องทำไปตามความชอบธรรม ผิดธรรมไม่ได้ เราทำอย่างนี้ บริสุทธิ์ภายใน ข้างนอกจึงบริสุทธิ์ไปตามๆ กันหมด

อันนี้ก็โอ้ ทำยังไงจึงจะได้เงินมา ๖ ล้าน เราก็มียแต่หัวล้านจะว่าไง เงินล้านไม่มี หัวล้านนั้นมี เอามาแข่งกันใครหัวล้านบ้าง แถวนี่มีไหม หัวล้านมีเยอะนะ แต่เงินล้านไม่ค่อยมีนั่นซิมันจำเป็น หัวล้านมันใช้ไม่ได้ซิ เงินล้านใช้ได้ มันผิดกันอย่างนี้ ไอ้ที่ใช้ไม่ได้มันเต็มศาลา มองไปที่ไหนมีแต่หัวล้านไม่เกิดประโยชน์ เงินล้านไม่มี เอ้า เป็นอันว่าให้ (สาธุ) มันจำเป็นติดหนี้เรายอมติด เราเคยติดหนี้มาเรื่อย

คนทั้งหลายทั่วโลกเขาจะเหมาว่าหลวงตาเป็นเศรษฐีๆ เพราะเงินไหลเข้าๆ เวลาไหลออกเขาไม่ทราบ เช็คแต่ละใบๆ บางทีใบละล้านใบละสองล้านเป็นของเล่นเมื่อไร ที่ออกช่วยชาตินะ อันนั้นจำนวนเท่านั้นๆ เขาเอาบิลปีบมาเท่านี้ เราก็เอาเช็คออกตามนั้นๆ ส่งถึงบริษัทๆ เลย บริษัทที่เขาส่งของมา ไม่ต้องส่งมาทางโรงพยาบาล เราบอกแต่เพียงว่า ของที่ตกมาโรงพยาบาล หมอรับรองคุณภาพเรียบร้อยแล้วค่อยส่งบิลมา เราบอก คือเราจะจ่ายทางนี้ไปเลยถึงบริษัทๆ ก็ผ่านมาตลอดไม่เห็นมีอะไรกระทั่งทุกวันนี้

เวลาออกคนเขาไม่เห็นซี เช็คใบหนึ่งจำนวนก็แสนก็ล้านเขาไม่เห็น เขาเห็นแต่ไหลเข้ามา เขาก็ว่าหลวงตาบ๊วเป็นเศรษฐีได้ละซี แต่หลวงตาบ๊วเอาออกเขาไม่รู้ อย่าง ๖ ล้านก็จะทราบกันแต่เพียงเหล่านี้ละ เวลาออกเขาไม่รู้ เงินเราออกเป็นเช็คๆ ไปเลย เราจนจริงๆ เรื่องของความจน ยอมรับว่าเราจนจริงๆ เราไม่เคยมีเงินແหละ มีเท่าไรหมดๆ หมดเพื่อโลกไม่ได้หมดเพื่อเรา เรียกว่าเราพอทุกอย่างแล้ว ในหัวใจนี้ก็พอเต็มลัดเต็มส่วน พอเป็นพิเศษ พอไม่เหมือนโลกทั้งหลายพอ พอนอกสมมุติ หัวใจเราก็พอแล้ว สิ่งเหล่านี้มาเราก็พอ เราไม่เคยไปยึดอะไรทั้งนั้น ได้มาเพื่อประโยชน์แก่โลกๆ

เงินทองที่เราจะเก็บนี้เป็นมหาเศรษฐีได้ละ แต่นี้ทำไมถึงเป็นมหันตทุกข์ เป็นคนจนไปได้ ก็เพราะออกช่วยชาติบ้านเมืองด้วยความเมตตาสงสารนี่ละที่ช่วย ช่วยทุกแห่งทุกหน อย่างเมื่อวานนี้เราบอกว่าไม่มีเงินแล้ว กระเบื้องโรงพยาบาลเสียหายหมด บอกว่าไม่มียังช่วยไม่ได้เราว่า เขาก็ยื่นหนังสือมาให้พระเก็บไว้ เราก็ได้บอกพระให้เก็บไว้เฉยๆ เรายังไม่ได้รับคำเขา ท่านก็ทราบไม่ใช่หรือ ทราบ ก็พูดกันอยู่ที่นี่ เขาก็ยื่นมาอย่างนั้นจะให้ว่าไง แล้วก็ถือมา ถือมาเฉยๆ ถ้ายังไม่ลั่นคำ ถ้าลั่นคำอย่างนี้แล้วให้แล้วนี่ เข้าใจไหมละ

คือการพูดการจาอะไรออกมาจากใจของเรา ว่าอย่างไรเป็นอย่างนั้นๆ ไม่เป็นอย่างอื่น ควรเด็ดเด็ด ควรขาดขาดไปเลย ตามเหตุตามผลที่ถูกต้องในธรรมทั้งหลาย แล้วออกผางๆ เลย ที่จะไปพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงหลายส้นพันคมเราทำไม่ได้ เพราะ

ธรรมเป็นอย่างนั้น ตรงไปตรงมา เราช่วยโลกก็เหมือนกัน ถ้าว่ารับแล้วรับเลย ถ้ายังไม่รับก็ไม่รับ เช่นอย่างเขายื่นหนังสือมาเรื่องความบกพร่องของกระเบื้อง จะยื่นมากี่ใบก็ไม่รับอยู่นั้นละ ถ้าว่ารับแล้วเท่าไรบอกกันด้วยคำพูดเฉย ๆ ก็ได้ ถ้าลงว่ารับแล้ว

แล้วใครจะเป็นคนส่งเครื่องมือตา ให้ทางนี้ส่งเองหรือ เออ ส่ง ถ้าเครื่องมือตกมาหมอบรับรองคุณภาพแล้วก็ส่งบิลมาหาเรา เราก็จะจ่ายตามบริษัทที่เขาส่งมา ผิง ๆ เลย อันนี้ก็เป็นอย่างนี้กันแล้ว เราให้แล้วนะ ให้ลมปากเสียก่อนยังไม่ให้ตัวจริง ลมปากก็ไปหาตัวจริงละ(ครับ ขอบพระคุณหลวงตาแทนประชาชน แทนคนไข้จ้อประสาทตาด้วยครับ) ขอบไม่ขอบก็ตามเถอะ ให้ตลอดเรา ไม่เคยไปหาขอบบุญขอบคุณกับใคร ให้ตลอดเลย ทางนั้นขอบเราก็พอใจ

เออ ที่ว่าเงินตกนั้นเป็นของใครไม่ทราบนะ ถ้าไม่มีใครมารับเอาไปแล้ว เงินจำนวนนี้จะเอาเข้าส่วนกลางนะ ก็มีเท่านั้นละ เงินนี้เอาเข้าส่วนกลาง นี้ก็ตกลงกันแล้ว ให้หมอบส่งได้เลย ให้ส่งได้ตามที่กำหนดกัน ตกลงกันเรียบร้อยแล้ว เออ สองร้อยนี้เป็นอันว่าเราจะเอาเข้าส่วนกลางนะ ได้ยินไหมเงินสองร้อยที่ตกอยู่ในครัว ถ้ามหาเจ้าของไม่มีใครมารับแล้วเราจะเอาเงินนี้เข้าส่วนกลาง ให้เข้าใจตามนี้นะ

ผู้กำกับ จากนสพ.พิมพ์ไทยรายวัน คอลัมน์วิจารณ์ธรรม ประจำวันอังคารที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ หัวข้อเรื่อง

น้ำพระราชหฤทัยสุดล้นรำพัน

เมื่อเวลา 17.58 น. วันที่ 19 พฤศจิกายน 2548 เป็นวันที่ต้องจดจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ชาติไทยอีกครั้ง เมื่อสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินโดยรถยนต์พระที่นั่งจากพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชวังดุสิต ไปทรงประกอบพิธีบวงสรวงสมเด็จพระนเรศวรมหาราช และพิธีชัยมังคลาภิเษก เจริญสมเด็จพะนเรศวรมหาราช ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ในพระบรมมหาราชวัง ทั้งนี้สืบเนื่องจากสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชเสาวนีย์ให้จัดสร้างเจริญสมเด็จพะนเรศวรมหาราช ครึ่งพระองค์รูปอาร์ม พระราชทานนามาภิไธยย่อ "สก" ด้านหลังเหรียญ ทั้งพระราชทานคำขวัญให้จารึกคำว่า "สู้" ไว้ในเหรียญนี้ด้วย เพื่อมอบเป็นขวัญกำลังใจแก่ข้าราชการทหาร ตำรวจ ทหารพราน และราษฎรอาสาสมัครรักษาหมู่บ้านในการช่วยกันพิทักษ์รักษาความสงบและสันติสุขใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

การประกอบพิธีครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ได้อาราธนาพระเกจิอาจารย์ผู้ทรงวิทยาคม มีปฏิปทา และมีฌานสมาบัติสูงจากทั่วประเทศ เป็นจำนวนถึง 108 รูป และมีพระสงฆ์

อีกจำนวน 2549 รูป เจริญพระพุทธมนต์มงคลคาถา ณ บริเวณระเปียงคตโดยรอบ พระอุโบสถ เพื่อให้เกิดกตัญญูภาพและมีความเข้มขลังศักดิ์สิทธิ์

รายรอบบริเวณที่พระแม่หลวงแห่งแผ่นดินเสด็จพระราชดำเนิน พสกนิกรทุกหมู่เหล่าผ่านอบน้อมรับเสด็จฯ ด้วยชื่นชมพระบารมี และต่างแซ่ซ้องสรรเสริญขอพระองค์ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน ยิ่งความปิติโสมนัสแก่ผู้ที่ชมรายการถ่ายทอดสดทางบ้าน โดยการถ่ายทอดสดของสถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5 เป็นที่น่าเสียดายยิ่ง ที่สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท. และสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 ของกรมประชาสัมพันธ์ ในการกำกับดูแลของรัฐบาล มิได้ให้ความสำคัญร่วมถ่ายทอดสดในพิธีชัยมังคลาภิเษกครั้งนี้ด้วย ทำให้ชาวบ้านในต่างจังหวัดอีกหลายพื้นที่ ที่ไม่อาจรับสัญญาณจากทีวีช่อง 5 ได้ ต้องพลาดโอกาสชื่นชมในพระเมตตาบารมีและพระราชวิริยะอุตสาหะในการเสด็จพระราชดำเนินสร้างเหรียญสมเด็จพระนเรศวรมหาราชรุ่น “สู้” เพื่อพระราชทานเป็นขวัญและกำลังใจแก่ผู้เสียสละชีวิตและเลือดเนื้อเพื่อชาติ เพื่อพระศาสนา และเพื่อประชาชนใน 3 จังหวัดภาคใต้ไปอย่างน่าเสียดาย

ถ้าได้รับความร่วมมือถ่ายทอดสดพร้อมๆ กันทุกช่อง ทุกสถานี ชาวปักษ์ใต้ทั้ง 4 จังหวัดที่กำลังตกอยู่ในภาวะขวัญหนีดีฝ่อ ขาดกำลังใจ อันได้แก่จังหวัดสงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส คงเกิดขวัญกำลังใจขึ้นมาไม่ใช่น้อย เมื่อเปิดดูรายการทีวีทางช่องต่างๆ ในช่วงเวลาเดียวกันก็พบว่า ทีวีช่องพาณิชย์ก็มีแต่รายการละครน้ำเน่า และการโฆษณาผู้อุปถัมภ์รายการ

นับว่าเป็นสิ่งที่ชาวพุทธควรได้พึงจดจำไว้เป็นกรณีศึกษา พิธีชัยมังคลาภิเษกเหรียญสมเด็จพระนเรศวรมหาราชครั้งนี้ เป็นพระราชพิธีส่วนพระองค์ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งเป็นพระราชประสงค์ที่ตั้งด้วยน้ำพระราชหฤทัยอย่างเปี่ยมล้นที่จะช่วยเหลือพสกนิกรของชาติที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสี่ยงภัยใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ ได้มีขวัญและกำลังใจดีขึ้น ดังนั้น การอาราธนา นิมิตต์พระคุณเจ้าทุกรูปทุกองค์เพื่อเข้ามาประกอบมนต์พิธี จึงต้องค้นหาแต่พระสงฆ์ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบและที่ไม่มีศีลต่างพร้อยเท่านั้น เรื่องสมณศักดิ์ใหญ่โต หรือเรื่องตำแหน่งหน้าที่มิใช่สิ่งสำคัญ

จึงเป็นที่น่าสนใจว่า พระคุณเจ้ารูปที่กำลังตกเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ (สมเด็จพระเกี้ยว) อย่างหนาหูทุกวันนี้ มิได้รับอาราธนา นิมิตต์ให้เข้าร่วมในพิธีสำคัญนี้แต่ประการใด ถึงมีหมายนิมนต์ไว้ก่อนแล้ว ก็เปลี่ยนได้มิใช่ปัญหา

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา ก็เป็นการประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบโดยทั่วกันเท่านั้นเอง ก็ไม่มีอะไร แล้วมีอะไรอีกต่อไป

ผู้กำกับ มีการ์ตูนครับ เขาวาดมาสี่ภาพ ภาพที่หนึ่งเขาบอกว่า “ถามหน่อย ถ้าไม่เอาทักษิณ แล้วจะเอาใครเป็นนายกฯ?” (เออ ตอบมา) เพื่อนเขาบอก “มี เจ๋งกว่าจนทักษิณต้องสยบ” คนนั้นเขาก็ถาม “ใคร?” เพื่อนเขาก็ตอบว่า “ดาวพุธ” (แนะนำอย่างนั้นจึงเรียกว่าการ์ตูน มันหากมีของมัน ดาวพุธหรือ ทักษิณสยบเลย) สยบเพราะว่าทักษิณก็ยกย่องดาวพุธ ตอนนีดาวพุธถอยหลังเลยไม่ค่อยพูดค่อยจาอะไร ปิดปาก (นี่จึงเรียกกการ์ตูน จบแล้วยัง)

มีอีกครั้ง รูปนี้เจ๋งกว่าอีก เขาวาดเป็นรูปกรงไว้สำหรับขังนกขังสัตว์ต่างๆ นี่แหละครับ แต่อันนี้เขาเขียนไว้หน้ากรงว่า เมืองไทยรายสัปดาห์ แล้วเขาวาดรูปมีคนไปเปิดกรง คนที่นอนหมอบอยู่โดนกัดทั้งหน้าตาและแขนขาเหวอะหะ คนนี้ก็เลยต่อว่าคนเปิดกรง คนเปิดกรงก็บอกว่า “อย่า อย่าโทษผม ตอนมันอยู่ในกรงนี้แค่เท่า ท่านก็ทนไม่ไหว สั่งให้ผมไล่มันออกไป...แล้วไงล่ะ” โดนกัดหน้าตาแขนขาเหวอะหะครับ (หมายความว่าไงที่นี้) อยู่ในกรงมีที่จำกัดก็แค่เท่า พอปล่อยออกจากกรงมา (มันก็พาตเอาเสียเหวอะหะ) ครับ (แล้วหมายความว่าไงเรายังไม่เข้าใจ) ก็ตอนนี้ใจคอไม่ดีทุกวันศุกร์ หัวใจเดินไม่ปกติ (เข้าทำดี หมดแล้วนะ)

หลวงตา อันที่สี่นี้ก็การ์ตูนเหมือนกัน เราจะเล่าให้ฟัง ปู่ใหญ่อยู่บนศาลพระภูมิ หลานปู่ก็มาจุดธูปเทียนบูชา ทางโน้นก็ตะโกนมา “เป็นทุกข์อะไรหรือหลาน” “เป็นทุกข์ครับหลวงปู่” “เป็นทุกข์เพราะอะไร” “เป็นทุกข์เพราะปฏิบัติตามหลวงปู่ นั่นแหละ” “หลวงปู่สอนยังไงไปทำยังไงถึงได้เป็นทุกข์อย่างนี้ล่ะ” “หลวงปู่สอนให้มีความปรารถนาน้อย” “แล้วเราไปทำยังไงล่ะถึงได้เป็นทุกข์” “ไปมีเมียหน่อย” เข้าใจไหมมันเป็นทุกข์ ทางปู่ไม่มีอะไรก็มีแต่ เฮอะ เท่านั้นแหละ หลวงปู่มีแต่ เฮอะ เท่านั้น หมดทำจบแล้วการ์ตูน ให้ระวังนะ ไปทำความปรารถนาน้อยนะพวกนี้ล่ะ ไม่ได้นะเดี๋ยวจะได้ไปจุดธูป เอาละพอ ที่นี้จะให้พร

นี่เราก็เขียนจดหมายถึงนายกฯว่าให้มาพบกันวันที่ ๒๔ คือวันพรุ่งนี้ แล้วก็คุณสนธิ ลิ้มทองกุล คุณสนธิมาแล้วนี้ ส่วนนายกฯยังไม่ทราบว่าจะมาหรือไม่มา เราเขียนจดหมายให้ท่านทั้งสองนี้มา คือนายกรัฐมนตรีกับคุณสนธิ ลิ้มทองกุล ให้มาพบเราวันที่ ๒๔ เวลาบ่าย ๓ โมง นี่คุณสนธิก็มาแล้ว นี่ก็เกี่ยวกับเรื่องชาติบ้านเมืองนั่นละ เราก็อยู่อย่างนี้ละ มันหากเกี่ยวโยงไปทั่วประเทศเขตแดนจะไหว้วาง บวชมาเราก็ไม่เคยคิดเคยคาดเคยฝันว่าเราจะได้ทำหน้าที่อย่างนี้

บวชเข้าไปอยู่ในป่าในเขาตลอดเวลา ไม่เคยสนใจกับเรื่องบ้านเรื่องเมืองอะไร สนใจแต่ธรรมแต่ธรรมมุ่งตลอดเวลาเลย จะเป็นจะตาย บิณฑบาตไม่ถึงหมู่บ้านเขา ไปนั่งเจ้าอยู่กลางทางเราก็ทำมาพอแล้ว เราก็ไม่เคยคิดว่าจะได้มาเกี่ยวข้องกับบรรดา

ประชาชนทั้งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ แต่เวลานี้ได้เกี่ยวแล้วโดยตรง ไม่ต้องว่าทางอ้อมละ อะอะเข้านี้แล้วๆ เป็นอย่างนั้นละ นี่ก็เขียนจดหมายไปถึงนายกฯเลย ก็เพราะกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเรา เป็นผู้ใหญ่ในชาติบ้านเมืองเรา เราก็เขียนจดหมายไปเชิญให้มา มีอะไรๆ พิจารณากัน เอาธรรมเข้าเป็นเครื่องประสานอย่างนั้นละ ส่วนท่านจะมาหรือไม่มาก็แล้วแต่ แต่เรานี้ได้ทำแล้วส่งแล้วถึงแล้วจดหมายเรียบร้อย เวลาจดหมายถึงมือท่านนี้เขาก็ออกทางวิทยุหรือโทรทัศน์ให้เห็นจำเลยเดี่ยวนั้นเลย ก็เป็นอย่างนี้ละ เราก็ไม่เคยคิดมันก็เป็นจนได้อย่างนี้ละจะว่าไง

ทุกอย่างที่เราช่วยโลกนี้เราช่วยด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่มีคำว่าฝ่ายโน้นฝ่ายนี้เป็นศูนย์กลาง อันใดที่ไม่ดีก็ให้แก้ไขดัดแปลงไป สิ่งใดที่ดีแล้วก็ให้ส่งเสริมกันให้ดีขึ้นเท่านั้น ความมุ่งหมายของธรรมเป็นอย่างนั้น ที่จะให้ทำการแตกแยกอย่างนี้ไม่มีในธรรมทั้งหลาย เราจึงไม่เคยแสดงอย่างนั้น มีแต่เรื่องประสานกันเพื่อความแน่นหนา มั่นคง ภาชนะของเราพอรั่วแล้วมันจะแตก ให้รับประสานเยียวารักษาจะใช้ได้ต่อไป ถัดแล้วก็ใช้ต่อไป ถ้าวินโหนดไม่ตีให้รับประสานกันเข้าไป ไม่ใช่รับทำลายเข้าใจไหมละ ธรรมเป็นอย่างนั้น เราก็ได้อุตสาหะพยายามเต็มกำลังความสามารถทุกวิถีทาง ซึ่งไม่เคยคิดเลยว่าจะได้เป็นอย่างนี้ทำอย่างนี้ มันก็ได้เป็นได้ทำเสียจนได้นั้นแหละ เราอุตสาหะพยายามตลอดเต็มความสามารถของเรา

กิริยาของเราที่ออกนี้เราพูดได้ร้อยเปอร์เซ็นต์เลยว่าเป็นภัยต่อโลก ไม่มีอะไรเป็นภัย หัวใจนี้เป็นคุณล้วนๆ แล้วเต็มสัดเต็มส่วน ในหัวใจดวงนี้ไม่มีอะไรเป็นพิษเป็นภัยแม้เม็ดหินเม็ดทราย การแสดงออกไม่ว่าหนักเบาเล็กน้อย จะออกจากความเป็นธรรมๆ ทั้งนั้นไม่เป็นภัยต่อผู้ใด เราก็ได้ใช้เต็มความสามารถของเราอย่างนี้ละ ใครจะว่าดีว่าชั่วอะไรก็แล้วแต่ใคร เราทำสุดความสามารถแล้วก็ดีดเลย ถึงเวลาแล้วดีดเลย เข้าใจไหมดีดเลย หายสงสัยทุกอย่างแล้วในหัวใจดวงนี้ ไม่หวังอะไรทั้งหมดแล้ว

เราช่วยโลกด้วยความเมตตาล้วนๆ จึงไม่มีคำว่ามลทินในหัวใจของเรา เราทำต่อโลก คิดดูซิพี่น้องทั้งหลายบริจาคทานมานี้ เงินจำนวนสักกี่พันกี่หมื่นล้านมาหาเรา สดางค์หนึ่งบาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ ฟังซินะ ท่านทั้งหลายจะไปหาตัวอย่างมาจากไหน ผู้นำ รับเงินจากพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยมา อยู่ในความรับผิดชอบของเราผู้เดียว เราก็รับผิดชอบเต็มสัดเต็มส่วนไม่มีอะไรบกพร่องเลย เต็มกำลังความสามารถ

อย่างทองคำได้มาแล้วก็ยังไม่แล้ว เพราะเห็นความบกพร่องในคลังหลวงเราอยู่เกี่ยวกับเรื่องทองคำ เราก็ได้บิดบาตอดอดอันบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ให้เป็นทองคำประเภทน้ำไหลซึม นี่ก็ไหลมาเรื่อยๆ ทุกวัน ก็เพื่อชาติบ้านเมืองไม่ได้เพื่อเรา เพื่อลูกเพื่อหลานทั้งหลายนั้นแหละ เราตื่นเพื่อลูกเพื่อหลานไม่ได้ตื่นเพื่อเรา สำหรับเรานี้พอ

ทุกอย่างแล้ว ไม่มีอะไรบกพร่อง จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้มีแก่ใจรักชาติของตน แล้วพยายามช่วยกัน ความพร้อมเพรียงสามัคคีเป็นสำคัญมาก ความแตกร้างไม่ใช่ของดี แตกร้างแล้วก็พัง ความสามัคคีนี้ประสานกันเข้าจนใช้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เอาละนะ ที่นี้จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz